

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/100/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114010632
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tibor Kubík
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1114010632.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Tibora Kubíka a sudcov JUDr. Karola Kováča a JUDr. Petra Šamka, v trestnej veci proti obžalovanému C. Q., stíhanému pre úmyselný pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 3T/43/2014 zo dňa 25.06.2015, na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. 01. 2016 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora sa zamietá.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava I., sp. zn. 3T/46/2014 zo dňa 25.06.2015 bol obžalovaný C. Q. uznaný vinným v bodoch I/, II/ a III/ zo spáchania pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

I.

dňa 02.11.2012 v presne nezistenom čase v H. na H. ul. č. XX v pobočke poškodenej B. H. G., a.s., uzatvoril s poškodenou B. H. G., a.s., zmluvu o B. expres úvere č. XXXX XXXX XX M., na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 6.000,- Eur, ktorý sa zaviazal splácať v 84 mesačných splátkach vo výške 143,43,- Eur za mesačnú splátku, pričom v žiadosti o poskytnutie daného úveru uviedol ako svojho zamestnávateľa na dobu neurčitú spoločnosť DD estate service, s.r.o. s čistým mesačným príjmom 1.127,- Eur, kde nebol nikdy reálne zamestnaný, pričom už pri uzatváraní predmetnej úverovej zmluvy vedel, že úver nebude mať z čoho splácať, čím uviedol poškodenú B. H. G., a.s. do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru, ako aj predstieraním svojej vôle daný úver splácať, žiadnu zo splátok predmetného úveru neuhradil, čím spôsobil poškodenej B. H. G., a.s., škodu vo výške 12.048,12,- Eur,

II.

dňa 02.11.2012 v presne nezistenom čase v H. na Y. ul. č. XX v pobočke poškodenej G. sporiteľne, a.s., uzatvoril s poškodenou G. sporiteľnou, a.s. zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 6.000,- Eur, ktorý sa zaviazal splácať v 120 mesačných splátkach vo výške 119,96,- Eur za mesačnú splátku, pričom v žiadosti o poskytnutie daného úveru uviedol ako svojho zamestnávateľa na dobu neurčitú spoločnosť DD estate service, s.r.o. s mesačným príjmom 1.127,- Eur, kde nebol nikdy reálne zamestnaný, pričom už pri uzatváraní predmetnej úverovej zmluvy vedel, že úver nebude mať z čoho splácať, čím uviedol poškodenú G. sporiteľňu, a.s. do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru ako aj predstieraním svojej vôle daný úver splácať, pričom dňa 29.12.2012 uhradil len časť jednej splátky vo výške 118,47,- Eur a zvyšné splátky vôbec neuhradil, čím spôsobil poškodenej G. sporiteľni, a.s. škodu vo výške 14.395,20,- Eur,

III.

dňa 22.12.2012 v presne nezistenom čase v H. na D. ul. č. XXX v pobočke poškodenej G. sporiteľni, a.s. uzatvoril s poškodenou G. sporiteľňou, a.s., zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 500,- Eur, ktorý sa zaviazal splácať v 18 mesačných splátkach vo výške 37,61,- Eur za mesačnú splátku, pričom v žiadosti o poskytnutie daného úveru uviedol ako svojho zamestnávateľa na dobu neurčitú spoločnosť DD estate service, s.r.o. s mesačným príjmom 1.120,- Eur, kde nebol nikdy zamestnaný, pričom už pri uzatváraní predmetnej úverovej zmluvy vedel, že úver nebude mať z čoho splácať, čím uviedol poškodenú G. sporiteľňu, a.s. do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru, ako aj predstieraním svojej vôle daný úver splácať, žiadnu zo splátok z predmetného úveru neuhradil, čím spôsobil poškodenej G. sporiteľni, a.s., škodu vo výške 676,98,- Eur.

Za to bol obžalovaný C. Q. odsúdený súdom prvého stupňa podľa § 222 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 7 Tr. zák., § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov a 3 (tri) mesiace. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obžalovaného na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. okresný súd v súvislosti s uložením súhrnného trestu zrušil výrok o treste Trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava I, sp.zn. OT/53/2013 zo dňa 27. 03. 2013, právoplatného dňa 27. 03. 2013 a Trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II, sp.zn. 1T/152/2013 zo dňa 07. 10. 2013, právoplatného dňa 10. 12. 2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Súčasne, podľa ustanovenia § 287 ods. 1 Tr. por. okresný súd uložil obžalovanému nahradiť škodu poškodenej spoločnosti B. H. G., a.s., so sídlom D. 5, H., IČO: XX XXX XXX, vo výške 6.000,- Eur s tým, že táto spoločnosť so zvyškom nároku na náhradu škody podľa § 288 ods. 2 Tr. por. bola odkázaná na občianske súdne konania.

Okresný súd taktiež, podľa § § 287 ods. 1 Tr. por. okresný súd uložil obžalovanému nahradiť škodu poškodenej spoločnosti G. sporiteľňa, a.s., so sídlom U. XX, Bratislava, V.: XX XXX XXX, vo výške 6.381, 53 Eur s tým, že táto spoločnosť so zvyškom nároku na náhradu škody podľa § 288 ods. 2 Tr. por. bola odkázaná na občianske súdne konania.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie okresný prokurátor, v ktorom sa domáhal o zmenu výroku rozsudku o treste a uloženie prísnejšieho súhrnného trestu odňatia slobody, pritom namietal priznanie jednej poľahčujúcej okolnosti u obžalovaného podľa § 36 písm. l/Tr. zák., taktiež namietal, že súd prvého stupňa nezohľadnil ustanovenie § 38 ods. 5 Tr. zák., keďže obžalovaný už bol v minulosti odsúdený za zločin a so zreteľom k § 38 ods. 7 Tr. zák. a Nález Ústavného súdu SR pod č. PL. 106/2011-85 mal použiť asperačnú zásadu. Vytkol, že okresný súd vychádzal pri ukladaní trestu a pri použití § 38 ods. 7 Tr. zák. aj z toho, že obžalovaný bol tzv. bielym koňom využitým inými osobami na spáchanie daného trestného činu a ich vlastné obohatenie, pričom bez pomoci týchto osôb by nemal možnosť takúto trestnú činnosť spáchať, pričom skutok v bode III/ spáchal z vlastnej iniciatívy, avšak išlo o poskytnutie úveru v neporovnateľne nižšej výške. Okresný súd taktiež zohľadnil pri ukladaní trestu skutočnosť, že výška spôsobenej škody prekročila hranicu odôvodňujúcu danú právnu kvalifikáciu len o 520,30 €. Neprimeranosť použitia okresný súd videl aj v tom, že obžalovaný bol za trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr. zák. odsúdený v roku 2000 k trestu odňatia slobody vo výmere 2 roky s podmieneným odkladom jeho výkonu, pričom súd nepovažoval výšku sumy, ktorú si obžalovaný zo spáchaného trestného činu ponechal za takú, ktorá by odôvodňovala prísnejší trest. Podľa odvolateľa obžalovanému mala byť zvýšená dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. o jednu tretinu a trest mu mal byť ukladaný v takto zmenenej trestnej sadzbe od 7 rokov a 4 mesiace do 16 rokov, a to v tom prípade, ak by mu súd neukladal trest s použitím ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák. Vzhľadom však na odsúdenie a uložený trest vo veci lúpeže na základe rozsudku Okresného súdu Bratislava V, sp.zn. 3T/204/99 zo dňa 06. 02. 2000, právoplatný dňa 23. 08. 2004 a ktorý je možné v zmysle § 437 ods. 1 Tr. zák. považovať za zločin, za ktorý mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody, ktorý preukázateľne nesplnil svoj účel, mal by byť uložený trest s poukazom na § 38 ods. 5 Tr. zák., a tým by mala byť upravená trestná sadzba na ukladanie trestu odňatia slobody v rozpätí od 8 rokov a 6 mesiacov až do 16 rokov. Ďalej odvolateľ poukázal na minulosť obžalovaného

v tom, že tento bol 18-krát odsúdený na území Slovenskej republiky prevažne za majetkovú trestnú činnosť, z čoho v 2 prípadoch sa na ňo hľadí ako na netrestného, pričom v 11 prípadoch bol odsúdený k nepodmienečnému trestu odňatia slobody, ktoré však neviedli k jeho náprave a prevýchove. Keďže obžalovaný si bol vedomý toho, že sa dopúšťa v súčinnosti s ďalšími osobami trestnej činnosti, ako aj škody, ktorú touto činnosťou spôsobí, pričom za skutky uvedené v bodoch 1/ a 2/ obžalovaný získal finančné prostriedky vo výške 5.300,-€, teda skoro polovicu finančných prostriedkov ktoré podvodne vylákal od poškodených, čo nie je možné považovať za zanedbateľnú čiastku, ktorú následne použil na osobné účely. Skutku uvedeného v bode 3/ sa dopustil obžalovaný bez pomoci iných osôb s úmyslom výlučne svojho obohatenia sa. Okresný prokurátor taktiež dodal, že obžalovaný počas celého konania nevyjadril úprimnú ľútosť nad spáchaním žalovaných skutkov, resp. ich spáchanie dával za vinu iným, stavajúc sa do pozície obete. Sice jeho osobu je možné považovať za tzv. bieleho koňa v bodoch 1/ a 2/, avšak k tejto trestnej činnosti nebol nikým donútený, za spáchané skutky získal zanedbateľnú finančnú čiastku, ktorú poškodeným nevrátil, ale ju použil pre svoje súkromné účely. Aj keď škoda spôsobená uvedenými skutkami prekročila hranicu odôvodňujúcu právnu kvalifikáciu skutku ako pokračovacieho zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., len o 520,- €, pričom ide o čiastku, ktorá sama o sebe prevyšuje malú škodu, nemôže byť táto skutočnosť sama o sebe dostatočným dôvodom na uloženie trestu pri dolnej hranici trestnej sadzby, bez zohľadnenia ďalších relevantných skutočností. Podľa odvolateľa nie je možné preto považovať použitie ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák. v danej veci za súčasného použitia asperačnej zásady za neprimerane prísne, keďže obžalovaný je osobou, ktorá sa opakovane dopúšťa majetkovej trestnej činnosti, pričom ani tresty odňatia slobody neviedli k jeho náprave a prevýchove, na základe čoho je uňho dôvodné izolovanie jeho osoby od spoločnosti za účelom zabránenia mu v ďalšom páchaní trestnej činnosti. Uložený trest pri dolnej hranici trestnej sadzby preto považuje za neprimerane nízky a nezákonný, pričom má za to, že súd by mal uložiť obžalovanému C. Q. podľa § 222 ods. 4, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 5, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 rokov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň so zreteľom na uložený súhrnný trest, je potrebné zrušiť rozsudok Okresného súdu Bratislava I, sp.zn. OT/53/2013 zo dňa 27. 03. 2013 vo výroku o treste, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo jeho zrušením, stratili podklad.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu zástupca Krajskej prokuratúry Bratislava zotrval na písomných dôvodoch odvolania a navrhol mu v celom rozsahu vyhovieť.

Obžalovaný C. Q. na verejnom zasadnutí navrhol odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietnuť, nakoľko bol citovaným rozsudkom dostatočne potrestaný.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto predchádzalo a zistil, že podané odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Vzhľadom k uvedenému, že odvolanie smeruje len proti výroku prvostupňového rozsudku o treste, krajský súd sa zamerával v rámci preskúmania napadnutého rozhodnutia, len voči výroku o treste.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Odvolací súd je názoru, že v konaní pred okresným súdom ako súdom prvého stupňa nedošlo k žiadnym takým chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pričom na hlavnom pojednávaní boli vykonané všetky dostupné a potrebné dôkazy nevyhnutné pre spravodlivé rozhodnutie

súdu s tým, že súd prvého stupňa vykonané dôkazy správne a logicky vyhodnotil a to spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniu § 2 ods. 12 Tr. por..

Odvolačný krajský súd taktiež konštatuje, že vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného P. Q. pred súdom prvého stupňa o vine, výrok o vine nadobudol právoplatnosť už v konaní pred súdom prvého stupňa a preto ho odvolací súd ani nepreskúmal, pričom odvolanie okresného prokurátora bolo zamerané len do výroku o treste.

Podľa odvolacieho krajského súdu okresný súd po správnom skutkovom zistení a ustálení právneho záveru a ukladaní trestu, svoj rozsudok odôvodnil vecne správne a v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por.. Z uvedených dôvodov súd prvého stupňa teda vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy potrebné na rozhodnutie ohľadom trestu tak, ako to predpokladá zákon, pričom odvolanie prokurátora bolo potrebné vyhodnotiť ako nedôvodné.

V názorovej zhode aj s rozsudkom okresného súdu odvolací súd taktiež konštatuje, že v danej veci bolo na mieste konanie obžalovaného C. Q. právne posúdiť ako pokračovací zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., keďže vylákal od iného úver tým, že ho uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru, a tak mu spôsobil značnú škodu.

Podľa § 122 ods. 10 Tr. zák. za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchatel pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatela spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatela spáchať uvedený trestný čin; to neplatí vo vzťahu k čiastkovým útokom spáchaným mimo územia Slovenskej republiky.

Podľa ustanovenia § 222 Tr. zák.

ods. 1/ kto vyláka od iného úver alebo zabezpečenie úveru tým, že ho uvedie do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru alebo na splácanie úveru, a tak mu spôsobí malú škodu, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

ods. 2/ odňatím slobody na dva roky až päť rokov sa páchatel potrestá, ak ako zamestnanec, člen, štatutárny orgán, zástupca alebo iná osoba oprávnená konať za toho, kto úver poskytuje, umožní získať úver tomu, o kom vie, že nespĺňa podmienky určené na jeho poskytnutie.

ods. 3/odňatím slobody na tri roky až desať rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2

písm. a/ a spôsobí ním väčšiu škodu,

písm. b/ z osobitného motívu, alebo

písm. c/ závažnejším spôsobom konania.

ods. 4/ odňatím slobody na päť rokov až dvanásť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 a spôsobí ním z n a č n ú škodu.

ods. 5/odňatím slobody na desať rokov až pätnásť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2

písm. a/ a spôsobí ním škodu veľkého rozsahu,

písm. b/ ako člen nebezpečného zoskupenia, alebo

písm. c/ za krízovej situácie.

Podľa § 124 ods. 1 Tr. zák. škodou sa na účely tohto zákona rozumie ujma na majetku alebo reálny úbytok na majetku alebo na právach poškodeného alebo jeho iná ujma, ktorá je v príčinnej súvislosti s trestným činom, bez ohľadu na to, či ide o škodu na veci alebo na právach. Škodou sa na účely tohto zákona rozumie aj získanie prospechu v príčinnej súvislosti s trestným činom.

Podľa § 125 ods. 1 Tr. zák. škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy. Značnou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej stonásobok takej sumy. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie suma dosahujúca najmenej päťstonásobok takej sumy. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.

Podľa § 34 Tr. zák. ktorý sa zaoberá so zásadami pri ukladaní trestov tak, že

ods.1/ trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

ods. 2/ páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody

ods. 3/ trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

ods. 4/ pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

ods. 5/ pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne

písm. a/ u spolupáchatel'ov aj na to, akou mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu,

písm. b/ u organizátora, objednávateľa, návodcu a pomocníka aj na význam a povahu ich účasti na spáchanom trestnom čine,

písm. c/ pri príprave na zločin a pri pokuse trestného činu aj na to, do akej miery sa konanie páchatel'a priblížilo k dokonaniu trestného činu, ako aj na okolnosti a na dôvody, pre ktoré k dokonaniu trestného činu nedošlo.

ods. 6/ tresty uvedené v § 32 možno uložiť samostatne alebo možno uložiť viac týchto trestov popri sebe. Za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd uložiť trest odňatia slobody.

ods. 7/ popri sebe nemožno uložiť trest

písm. a/ odňatia slobody a domáceho väzenia,

písm. b/ odňatia slobody a povinnej práce,

písm. c/ peňažný a prepadnutia majetku,

písm. d/ prepadnutia veci a prepadnutia majetku,

písm. e/ zákazu pobytu a vyhostenia.

ods. 8/ ak súd uloží trest odňatia slobody na doživotie, môže zároveň rozhodnúť, že podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je prípustné, ak páchatel'

písm. a/ spáchal dva alebo viac obzvlášť závažných zločinov,

písm. b/ naplnil súčasne dve alebo viac okolností podmieňujúcich použitie vyššej trestnej sadzby,

písm. c/ spáchal trestný čin ako člen zločineckej skupiny alebo teroristickej skupiny, alebo

písm. d/ bol už potrestaný za trestný čin uvedený v § 47 ods. 2.

Podľa názoru krajského súdu súd prvého stupňa riadne, v súlade s ustanovením § 34 vyhodnotil aj zásady pri ukladaní trestu u obžalovaného, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 1 Tr. zák. na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnúť ako na poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby.

Podľa ustanovenia § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnúť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa odseku 3/ tohto zákonného ustanovenia ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa 4/ odseku ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa ods. 5/ pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu; v takom prípade sa ustanovenie odseku 4 nepoužije.

Podľa odseku 6/ pri opätovnom spáchaní obzvlášť závažného zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o dve tretiny; v takom prípade sa ustanovenia odsekov 4 a 5 nepoužijú.

Podľa odseku 7/ ustanovenia odsekov 4 až 6 sa nepoužijú, ak sa súčasne ukladá zvýšený úhrnný trest alebo súhrnný trest podľa § 41 ods. 2 alebo podľa § 42, ak by súčasné použitie týchto ustanovení bolo pre páchatel'a neprimerane prísne.

Podľa odseku 8/ zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby; základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby sa nepoužije v prípadoch, keď v osobitnej časti zákona je ustanovený iba trest odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov alebo doživotie.

To, že obžalovaný P. Q. sa ku skutku priznal, okresný súd správne hodnotil ako poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/Tr. zák.. Príťažujúca okolnosť bola zistená v zmysle ustanovenia § 37 písm. m/ Tr. zák., keďže obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa ods. 2/ citovaného zákonného ustanovenia spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom.

Súhrnný trest podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. možno uložiť len za viacčinný súbeh trestných činov a len ak bol ich páchatel' za časť zbiehajúcej sa trestnej činnosti už právoplatne odsúdený, za predpokladu, že na takéto odsúdenie je možné prihliadnuť. Za uvedenú trestnú činnosť súd uloží trest podľa zásad v § 41 ods. 2 Tr. zák. Cieľom je zabezpečiť aby bol páchatel' potrestaný rovnakým spôsobom ako keby sa o trestných činoch rozhodovalo v jedinom konaní, t. j. bol mu uložený úhrnný trest (R 13/1968).

Tak, ako to správne uviedol v dôvodoch svojho rozhodnutia aj prvostupňový okresný súd, v danej veci prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu so zreteľom na odsúdenie obžalovaného P. Q. jednak Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I pod sp.zn. 0T/53/2013 zo dňa 27.03.2013, právoplatného tým istým dňom k trestu odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov (pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/Tr. zák.), resp. odsúdenie Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III, sp.zn. 1T/152/2013 zo dňa 07. 10. 2013, právoplatného dňa 10.12.2013, kde došlo k upusteniu od uloženia súhrnného trestu (pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák.), nakoľko aktuálne stíhaných dielčích skutkov sa obžalovaný dopustil skôr, ako bol odsúdený hore citovanými trestnými rozkazmi.

Okrem toho treba uviesť, že v osobe obžalovaného ide doposiaľ o 18-krát súdne trestaného 39-ročného, slobodného muža so stredoškolským odborným vzdelaním, s jednou vyživovacou povinnosťou. Podľa záverov znaleckého posudku z odboru psychiatrie bola zistená u neho závislosť od viacerých návykových látok- pervitínu, v minulosti aj heroínu, škodlivé užívanie alkoholu a nikotinizmus. Taktiež konštatovali u neho vôľovú slabosť, nevyrovnanú, polytoxikomanicky orientovanú osobnosť s disociaálnymi rysmi, ktorý však ovládaciú a rozpoznávaciu schopnosť má zachovanú.

K námietke prokuratúry, aby u obžalovaného pri ukladaní súhrnného trestu súd prihliadol na ustanovenie § 38 ods. 5 Tr. zák., na základe ktorého by mu mala byť upravená trestná sadzba na ukladanie trestu odňatia slobody v rozpätí od 8 rokov a 6 mesiacov až do 16 rokov (citované zákonné ustanovenie sa uplatní, ak páchatel' opätovne spácha zločinu a vtedy sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu) krajský súd poznamenáva, že je síce pravdou, že obžalovaný P. Q. bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava V, sp.zn. 3T/204/1999 zo dňa 10. 07. 2000 pre trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr. zák., ktorý by sa v zmysle ustanovenia § 437 ods. 1 Tr. zák., mal byť adekvátne považovaný za zločin, avšak so zreteľom na ustanovenie § 38 ods. 7 Tr. zák., keďže mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody, aj po zohľadnení doby, ktorá uplynula od uvedenej trestnej činnosti, ako aj ostatné skutočnosti, nie je potrebné aplikovať, keďže okresný súd správne uviedol, že súčasné použitie citovaného zákonného ustanovenia by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne.

Odvolací súd po preskúmaní výroku o súhrnnom treste, dospel k záveru, že trest uložený obžalovanému C. Q. v základnej trestnej sadz be, vo výmere 5 rokov a tri mesiace za spáchanú trestnú činnosť bol súdom prvého stupňa ukladaný v súlade so zásadami ukladania trestov a súd prvého stupňa výrok o treste aj náležitým spôsobom odôvodnil. Pri preskúmaní tohto výroku krajský súd nezistil žiadne zákonné dôvody pre jeho zmenu, resp. sprísnenie trestu, ktorého sa okrem iného, okresný prokurátor v rámci odvolania domáhal. Taktiež, zaradenie obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia sa správne opiera o ustanovenie § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Krajský súd v Bratislave rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.